

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า หรือผู้เก็บรักษาเพื่อการค้า ซึ่งวัดอุอันตรายชนิดที่ ๒ ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีในวันที่แจ้งการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือเก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัดอุอันตราย และต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อไปทุกปีไม่เกินวันที่ครบกำหนดรอบปีนับแต่วันดังกล่าว

ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า หรือผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัดอุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีในวันที่ได้รับใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือเก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัดอุอันตราย และต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อไปทุกปีไม่เกินวันที่ครบกำหนดรอบปีนับแต่วันดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่มีแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือว่าวันที่เริ่มประกอบกิจการตามความเป็นจริงที่พิสูจน์ได้เป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมรายปี

ข้อ ๒ คำขอชำระค่าธรรมเนียมรายปี ให้ใช้แบบ วอ.๑๐ ทำกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ให้ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า หรือผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัดอุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัดอุอันตรายชนิดนั้นๆ

ให้ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัดอุอันตรายหลายชนิดที่อาจอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะมอบอำนาจให้หน่วยงานอื่นที่รัฐมนตรี
ผู้รับผิดชอบกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้รับชำระค่าธรรมเนียมรายปีแทนก็ได้

ข้อ ๔ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมรายปี ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ผลิตวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการผลิตวัตถุดิบราย
ชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกันตั้งแต่ห้าร้อย
กิโลกรัมหรือห้าร้อยลิตรขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบเมตริกตัน ปีละ ๒,๕๐๐ บาท
- (๒) ผู้ผลิตวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการผลิตวัตถุดิบราย
ชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกันตั้งแต่สิบ
เมตริกตันขึ้นไป ปีละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๓) ผู้นำเข้าวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการนำเข้า
วัตถุดิบรายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกัน
ตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมหรือห้าร้อยลิตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง
สิบเมตริกตัน ปีละ ๒,๕๐๐ บาท
- (๔) ผู้นำเข้าวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการนำเข้า
วัตถุดิบรายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกัน
ตั้งแต่สิบเมตริกตันขึ้นไป ปีละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๕) ผู้ส่งออกวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการส่งออกวัตถุดิบ
รายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกัน
ตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมหรือห้าร้อยลิตรขึ้นไป แต่ไม่ถึง
สิบเมตริกตัน ปีละ ๒,๕๐๐ บาท
- (๖) ผู้ส่งออกวัตถุดิบรายที่มีปริมาณการส่งออกวัตถุดิบ
รายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓ รวมกัน
ตั้งแต่สิบเมตริกตันขึ้นไป ปีละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๗) ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุดิบรายที่มีปริมาณ
การเก็บรักษาวัตถุดิบรายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓
รวมกันตั้งแต่หนึ่งเมตริกตันขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบเมตริกตัน
หรือที่ใช้พื้นที่เฉพาะในส่วนของการเก็บรักษาตั้งแต่
ห้าสิบตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยตารางเมตร ปีละ ๒,๕๐๐ บาท

- (๘) ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุล้านรายที่มีปริมาณ
การเก็บรักษาวัตถุล้านรายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓
รวมกันตั้งแต่สิบเมตริกตันขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อย
เมตริกตัน หรือที่ใช้พื้นที่เฉพาะในส่วนของการเก็บรักษา
ตั้งแต่ห้าร้อยตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งพัน

ตารางเมตร

ปีละ ๕,๐๐๐ บาท

- (๙) ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าซึ่งวัตถุล้านรายที่มีปริมาณ
การเก็บรักษาวัตถุล้านรายชนิดที่ ๒ และหรือชนิดที่ ๓
รวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยเมตริกตันขึ้นไป หรือที่ใช้
พื้นที่เฉพาะในส่วนของการเก็บรักษาตั้งแต่หนึ่งพัน

ตารางเมตรขึ้นไป

ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕ ผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกวัตถุล้านรายซึ่งต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีหลายประเภท
ให้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีประเภทที่สูงเพียงอย่างเดียว

ข้อ ๖ ให้ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้าปลีกรายได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี

ข้อ ๗ ให้ผู้ขายวัตถุล้านรายได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี

ข้อ ๘ ให้ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า หรือผู้เก็บรักษาเพื่อ
การค้าซึ่งวัตถุล้านรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ อยู่แล้วในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และเป็นผู้ที่ได้รับ
อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีจนถึงวันที่ใบอนุญาตตามกฎหมาย
ว่าด้วยวัตถุมีพิษสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

คำขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามพระราชบัญญัติวัดถ้ำเขตราย พ.ศ. 2535

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 ประกอบกิจการ.....
 วัดถ้ำเขตรายชนิดที่.....ตามใบรับแจ้งหรือใบอนุญาตเลขที่.....ลงวันที่.....
 สถานประกอบกิจการชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 มีความประสงค์ขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบกิจการดังกล่าวประจำปี
 พ.ศ. เป็นเงินจำนวน.....บาท (.....)
 พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าได้ส่งสำเนาใบรับแจ้งหรือใบอนุญาต (ถ้ามี)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่น
 (.....)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวัดอุณหราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้ผลิตเพื่อการค้า ผู้นำเข้าเพื่อการค้า ผู้ส่งออกเพื่อการค้า ผู้เก็บรักษาเพื่อการค้า หรือผู้ขายซึ่งวัดอุณหรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ชำระค่าธรรมเนียมรายปี โดยอัตราค่าธรรมเนียมนั้นต้องไม่เกิน อัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อมีอำนาจออกกฎกระทรวงยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้